Moussa Marega atura el joc

Per Isidre Ferré el dl., 24/02/2020 - 08:55

El cap de setmana passat, en un partit de futbol de la lliga portuguesa entre el Vitória de Guimarães i el Porto, el jugador visitant Moussa Marega va decidir marxar del camp pels crits racistes que va patir provinents d'una part de la graderia. Fart del menyspreu i dels insults, va emprendre el camí dels vestidors amb senyals explícits d'enuig per les actituds del públic. És cert que una part del públic de l'estadi va reaccionar i va rebutjar les conductes racistes, i que Moussa ha rebut mostres de solidaritat d'altres jugadors, d'entrenadors, de la premsa...; però també és cert que, tot i l'acord generalitzat que aquestes actituds són intolerables i el reflex d'un cor endurit, se segueixen veient des de fa temps i amb regularitat.

Amb tot, voldria posar el focus en dues derivades del que va succeir. La primera derivada és el fet que la reacció de suport es produís quan el jugador es va revoltar, quan ja li va resultar intolerable i va decidir, tot i l'amenaça de sanció, marxar del camp (de fet, va rebre l'amonestació de l'àrbitre per la seva reacció, perquè així ho determina el reglament esportiu). La segona derivada és la reacció inicial dels seus companys d'equip i dels jugadors rivals, que va ser la de convèncer-lo que no marxés, la de fer-lo desistir de la decisió que havia pres. Sembla, doncs, que la reacció esperable inicialment seria la de "tolerar" aquella agressió verbal.

En els evangelis veiem que l'actitud de Jesús davant del menyspreu, davant de les situacions d'opressió i d'injustícia, és sempre la denúncia explícita i l'opció pels desafavorits. Així, la cura de la vídua i de l'orfe (que en el temps de Jesús eren els vulnerables), la defensa de la dona que havia de ser lapidada, la denúncia de la corrupció moral, entre molts altres exemples, mostren l'opció expressa pels que pateixen l'agressió de les estructures socials, dels costums denigrants o de la mesquinesa. Per a Jesús, doncs, l'opció pels desafavorits no és una possibilitat, sinó una exigència.

Alhora, Jesús demana un testimoniatge clar i sense ambigüitats, sense càlculs d'utilitat. Demana que no tinguem por de mostrar el missatge, que no amaguem la llàntia sota una mesura. Moussa ens demostra que es poden remoure consciències i canviar dinàmiques si hom afirma sense por allò que creu, des de creences fermes que no permetin, en nom de la tolerància social, conductes inadmissibles. Jesús ens crida perquè siguem testimonis de llum enmig de la injustícia, sense por.

I crec que la mirada de Jesús no ens demana només que ens indignem davant de fets que ens semblen intolerables, sinó que acostem la mirada també a la nostra situació propera i ens preguntem si en certa manera nosaltres no caiem en aquestes actituds. És a dir, si només reaccionem a les injustícies quan ja han provocat el mal, o si la nostra primera reacció és acomodar-nos-hi en comptes de tenir un cor ferm per transformar-ho.